ANUL XXIV Nr 138 — 2 pagini 7 Lei — Miercuri 24 Mai 1944

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Ing. Anghel Saligny No. 2 Bucureşti

Telefoane: Direcţia . . . 6.13.65; Secretariat . . 5.91.86; Administraţia . 3.26.60; Provincia . . 5.91.80

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE: 1 an . . . . Lei 2000; 6 luni . . . „ 1100; Autorităţi, Instituţii, cluburi: 4000 lei

Proprietar S. A. GAZETA SPORTURILOR. Inscris Trib. Ilfov sub No. 282/938. Administrator Delegat: Al. Iliescu

OMUL DIN COLŢ

Ise mai spune, înjositor de urât: soigneurul. Cred că s'a scris o întreagă literatură despre „soigneuri", nu fiindcă am avea prea mulţi ci fiindcă se pare că nu avem decât numai câţiva, sau aproape nici unul. Firește, la fiecare boxeur există un „om în colţ". Dar în afară de faptul că stă în colţ, omul nu se deosebește cu nimic de ceilalţi contemporani din sală. Chestiune de amănunt topografic.

Să totuşi omul din colţ, soigneurul, e mai mult decât necesar, e indispensabil, şi de felul cum se pricepe să-şi conducă elevul depinde de foarte multe ori soarta partidei, verdictul, viitorul însuşi al pugilistului dintre corzi. Matchuri pierdute à priori prin linia nemiloasă a calculului matematec sau prin distanţa de valoare stabilită de expertiza unor cronicari inapelabili şi absoluti au fost câştigate pe ring prin lucida direcţiune dată de îngrijitorul din colţ boxeurului-victimă, prin sfatul inteligent, prin intervenţia promtă, prin suportul moral, de cele mai multe ori hotărâtor, si prin puterea de a sugera elevului imperativul victoriei iminente... Cred că singurul boxeur român care nu poate suporta un sfătuitor în colţ este Lucian Popescu. Dar el de atâta timp nu mai are de învăţat, dela nimeni, nimic!.. Constantin Cionoiu, care a bătut toti boxeurii nostri între 60 şi 100 kilograme mi-a spus adeseori că nu e sigur de victorie decât atunci când îl are pe Marin Stănescu în colţ. In turneul triunghiular—păstrăm şi acuma nealterată această convingere per. Constantin Nour.

Un pugilist eminent, aflat în mâinile unui „maestru" a cărui inteligenţă a devenit proverbială în boxul românesc, mi se plângea nu de mult că profesorul său nu cunoaşte decât o singură formă de intervenţie în timpul matchului:

„Inainte, înainte pe el, nu-l lăsa, atacă, atacă, TU ATACI!.."

Şi pugilistul respectiv, cu toate că este extrem de bine dotat şi e un boxeur remarcabil, n'a reuşit să se impună propriu zis, a suferit mai multe înfrângeri, unele chiar prin k. o. iar astăzi e expus să dispară cu totul din actualitate numai din cauza acestei tristeţi pe care singur şi-o cunoaşte şi trebue să şi-o suporte până la capăt.

Iată matchul de Duminică dintre Gheorghe Florea si Stanomir. Florea e un boxeur redutabil. Mi se pare că nu l-am văzut niciodată pierzând. Are o vitalitate irezistibilă, se bate dela început până la sfârşit cu o ardoare şi o convingere neintimidată, e un battailleur exceptional care numai arareori poate fi învins.

Eri a fost totuşi bătut prin k. o. de un amator trecut în acea zi la profesionism... Hotărât, un amator valoros, promiţător. Insă rezultatul este perfect anormal.

E foarte adevărat că Florea Gheorghe s'a prezentat fără antrenament. Asta nu e o scuză pentru un pugilist serios, chiar dacă e militar venit într'o scurtă permisie. Probabil că Florea a avut nevoe de bani... Vom putea să trecem peste această greşeală a lui, însă îi vom cere să-şi apere cu mai multă gelozie un prestigiu meritat îndeajuns.

Mai este tot aşa de adevărat că Florea a fost cu peste cinci kgr. mai uşor decât adversarul său — ceeace înseamnă la această categorie un handicap care poate desfigura soarta unei partide.

Dar ceeace ni s'a părut nouă esential în înfrângerea neaşteptată şi dureroasă a lui Florea, ceeace a provocat-o sau n'a putut s'o împiedice, a fost LIPSA OMULUI DIN COLŢ. In colţul acestui boxeur valoros se afla un om ras în cap, pe care nu l-am mai văzut niciodată. Nici o îngrijire, nici o sugestie, nici o intervenţie, nici un sfat. Dar puţină apă turnată în crestet la fiecare sfârşit de round, si operaţia asta făcută cu o infinită plictiseală, ca o corvoadă obositoare de care nu ştii cum să scapi mai curând. Iar în momentele de deficultate ale lui Gheorghe Florea, în clipa când acesta era la podea, omul ras în cap nu i-a făcut un semn să se odihnească secundele necesare, La lăsat să pornească din nou la luptă pentruca să-şi răsplească toate şansele... Iar la pauză, nici un consiliu, nici o directivă, nici o idee. Cu o indiferenţă cumplită, într'o totală absentă la shucimul omului din luptă, privind cu o seninătate bovină o dramă la care ar fi fost obligat să participe, omul din colţ ucidea cu surâsul lui inexpresiv o carieră muncită şi impetuoasă.

Firește, Florea Gheorghe va găsi resursele — are destule! — pentruca să se ridice din nou şi să bîrue cu curajul de altădată.

Insă va trebui să-şi găsească managerul, maestrul adevărat, îngrijitorul, consilierul din colţ, soigneurul fără de care lupta nu poate fi dusă.

Nădăjduim, personal, că asta a rămas pentru Gheorghe Florea un accident fără consecinţe, însă tot ce-am scris rămâne valabil pentru pugiliştii nostri atât de mult Epsiţi de inteligenţa omului din colţ.

Ceeace pentru Gheorghe Florea a fost o pătanie, pentru alţii ar putea fi o dramă.

a. iftimie

DUPA INAUGURAREA ŞI PE MARGINEA „CUPEI SINISTRAŢILOR"

— Constatări şi concluzii după jocurile primei etape. — Neîncrezătorii, denigratorii, primele jocuri şi un match disputat în faţa a 30.000 spectatori chiar după bombardament. — O atitudine exemplară din partea jucătorilor bucureşteni. —

Primele jocuri pentru noua competiţie a footballului bucureştean „Cupa Sinistraţilor" s'au soldat cu un succes destul de frumos dacă ţinem seamă că este vorba doar de un început timid. In împrejurările de astăzi opinia sportivă şi cercurile conducătoare ale sportului românesc trebue să fie mulţumite de această înjghebare footballistică. Oricum, greutăţile şi atmosfera erau prea grele pentru a iniţia o reluare de activitate. Şi totuşi, footballiştii — jucători, conducători şi arbitrii — au îndrăznit şi — astăzi — putem spune că au reuşit. Poate unora li se părea că o reluare a activităţii este imposibilă; alţii au fost asprii şi au condamnat tentativa AMATORILOR de football. Şi unii şi alţii s'au înşelat şi au greşit. Reluarea a fost posibilă, fără ca prin aceasta să se aducă vreun act de impietate sau să sfideze timpurile.

Cei neîncrezători au văzut că românul nu descurajează şi că este temerar.

Cele patru jocuri ale primei etape s'au disputat în condiţiuni bune, iar sportivii dornici de o recreaţie relativ confortantă au luat parte la inaugurare.

Cei asprii şi nedrepţi (unii sunt chiar din conducătorii sportului nostru!...) nu fac altceva atunci când condamnă, decât să-şi manifeste teama. Dealtfel, aceştia s'au evacuat de mult, punându-se la adăpost de pericol. Nu suntem contra măsurilor preventive, dar pretindem acestora pu-

LULU MIHAILESCU (Unirea Tricolor)

tători!... După bombardament!... Şi ţină înţelegere şi o atitudine sportivă. Când condamni reluarea unei activităţi sportive comiţi un act nesportiv care este cu atât mai grav cu cât cel care condamnă este el însăşi sportiv. Sau a părut că este sportiv.

Lor le spunem acum că în Germania, recent — acum 10 zile — s'a disputat un important match de campionat naţional după un bombardament terorist aşa cum numai pe teritoriul german se poate constata. Şi la acest match au asistat 30.000 de spectacolo nu s'a găsit unul măcar care să condamne. Din contră, toţi sportivii vechi şi conducătorii au fost prezenţi în tribune!

ELOGIU JUCATORILOR

In contrast cu atitudinea sportivilor amintiţi (printre care se numără unul faţă de care avem o deosebită simpatie şi admiraţie pentru performanţele sale) se situiază jucătorii bucureşteni de football. Şi în primul rând venusiştii, alături de care s'au impus câţiva conducători.

Mulţi din cei cari au asistat Sâmbătă şi Duminică la jocurile dela „Venus" nu s'au întrebat dacă acest teren a fost în stare bună de joc înainte de începerea cupei.

Le spunem noi: terenul din cauza bombelor căzute pe el (obiectiv militar, desigur...) a avut nevoie de multe reparaţii, care au căzut în sarcina jucătorilor, pentrucă cei mai mulţi

(Continuare în pag. 2-a)

Naciu, Ene, Juilland şi Petculescu conduc în clasamentul goal-getterilor

In primele patru jocuri ale Cupei Sinistraţilor, liniile de atac nu au prea fost eficace. Mai bine zis învinşii au arătat multă ineficacitate.

Dovadă că din cele 19 goaluri înscrise învingătorii au marcat 14 şi învinşii numai cinci.

Ceea ce ar mai însemna că apărările victorioşilor au fost bune şi nu au cedat cu una cu două. Ba, a Olimpici nu s'a lăsat bătută deloc; n'a primit niciun goal.

NACIU

Dealtfel, după prima etapă, clasamentul goal-getterilor se prezintă astfel:

2 goaluri: Naciu (Juventus), Ene (Venus), Petculescu (Unirea Tricolor) şi Juilland (Olimpia).

1 goal: Creţea, Niculae (Olimpia), Moldoveanu, Dumitrescu III, Pricop (Sp. Studenţesc), Cociu I (V. Dacia), Luca, Herescu (Venus), Baratki, Cireş (Carmen), Asbiceanu (Juventus).

Din aceste 19 goaluri numai unul a fost înscris din 11 m.; acela al lui Moldoveanu (Sp. Studenţesc).

Turda şi Box Unirea se antrenează la Arena Moiceanu

Incepând de astăzi gurpările: Turda, condusă de maestrul Zamfir Popazu şi „Box Unirea", de mastrul Eftimie Mihăilescu şi-au stabilit câmpul de antrenament în arena „Moiceanu" din Calea Văcăreşti.

Antrenamentele au loc în fiecare zi între orele 17—20 când se primesc şi noui înscrieri.

In vederea reuniunilor care se vor desfăşura săptămânal în arena „Moiceanu" maeştrii Zamfir Popazu şi Eftimie Mihăilescu convoacă elevii la antrenament. Deasemenea sunt convocaţi toţi boxeurii — profesionişti şi amatori — cari ar dori să se antreneze şi să participe la reuniunile dela „Moiceanu".

Inaugurarea sezonului atletic s'a făcut în condiţiuni frumoase

— Performanţele n'au fost nici mai bune şi nici mai slabe decât la orice început de an —

Concursul inaugural de Duminică, organizat mai mult ca o consecinţă a inactivităţii forurilor respective, n'a fost nici mai bun şi nici mai slab decât ar fi fost în regia oficială a unei comisii. Pare paradoxal să afirmăm că reuniunea atletică de la OSR e consecinţa unei inactivităţi. In fond lucrurile sunt perfect valabile. Din vechea formulă a Districtului Bucureşti, n'a rămas în Capitală decât d. Ianculescu. Iar din federaţie, aflăm întâmplător c'ar exista cineva, care lucrează în tăcere...

Să spun sincer, numai cu atât, sezonul atletic n'ar fi fost inaugurat niciodată. Şi atunci, fiindcă de făcut trebuia să se facă ceva, o initiativă de club a pus bazele primei reuniuni. Aprobarea OSR-ului n'a întârziat, fiindcă forul nostru suprem a înţeles că entuziasmul nu trebue stânjenit sub nici o formă.

CONCURSUL DE DUMINICA

Nimic nu era sigur în privinţa reuniunii atletice de Duminică. Faptul că până în cele din urmă totul a eşit bine e datorită înţelegerii de ultim moment al celor care ne obişnuiserâ cu munca şi cu idealismul. A surprins — să fiu sincer — prezenţa atâtor nume de real folos atletismului bucureştean. E vorba despre oficiali. I-am regăsit pe d-nii Ianculescu, I. C. Petrescu, Venescu, Paraschivescu, Ion Ionescu, alături de care d-l Prof. Stelian Gheorghiu s'a dovedit un cunoscător şi mai ales un deosebit animator al reuniunilor atletice.

Concursul de Duminică a fost — cantitativ — redus. Numărul mic de probe îşi are o explicaţie firească. In primul rând stadionul OSR nu posedă materiale suficiente pentru toate probele (prăjină, triplu-salt, înălţime, ciocan), iar alergările de sprint şi fondul prea lung erau în detrimentul atletilor la un început de sezon.

Stadionul OSR ar putea fi într'adevăr un stadion. Dar Duminică n'a fost decât o jalnică consecinţă a lipsei de îngrijire. Pista invadată de burueni şi în plus bătătorită până la neverosimil, groapa de sărit cu un prag peste nivelul pistei de alergat şi cu un nisip nesăpat de luni de zile, fără nici un cerc pentru disc şi greutate, iată cum arată acum în linii mari OSR-ul. Aşa că performantele trebuesc privite prin prisma acestor constatări.

ATLEŢII...

Au fost aproximativ 25 de atleti. Nu multi desigur. Dar multumitor pentru un început. S'au impus aceleaşi nume cunoscute din anii trecuti. Fără să participe la probele care i-a consacrat, Stoica şi Baciu au câştigat totuşi câte două probe. Stoica două aruncări, dovedind încă odată că posedă calităti evidente de decatlonist. Căci Stoica rămâne şi un bun săritor în lungime, ca şi un sprinteur util. Baciu a concurat la cinci probe. Poate că efortul ar părea exagerat pentru un început de sezon. Dar Bebe este singurul care s'a antrenat conştiincios, aşa că inaugurarea sezonului l-a găsit pregătit aproape total. A câştigat două, la două s'a clasat al treilea şi odată al patrulea

TONI KASTNER

Teodosiu a confirmat vechiul talent. A învins comod la 800 şi la 3000, unde singurul adversar, Podolenco, n'a rezistat pe ultima parte a distantei.

Insfârşit Micşunescu, alt câştigător al zilei, n'are antrenament. Poate că familiarizat cu un stil corect, şi-ar îmbunătăti cifrele realizate în fiecare an.

CURSA DE MARŞ

Intrecerea de marş organizată pe distanta Bucureşti-Pasărea, a dat câştig de cauză Telefon-Clubului. Victoria trebue primită însă cu rezerve, deoarece singurul adversar, Leonida, n'a prezentat decât un lot relativ de mărşăluitori, care în plus nu erau decât minor pregătiti. In alte condiţiuni, Telefon-Club ar ocupa un loc mai spre periferia oricărui clasament în care ar figura Stadiul Român, Leonida şi U.A.B.

Totuşi reuniunea de Duminică îi cinsteşte. Intâi pentrucă a fost tinută în memoria unui sportiv-erou, al doilea pentrucă a asigurat o continuitate în marşul românesc. Pentru toate aceste considerente, Telefon-Club merită felicitat.

Remarcăm din nou handicapul excesiv ce s'a acordat începătorilor. 15 minute reprezintă aproape 3 km., cifră care s'a dovedit hotărâtoare în cursa de Duminică. Evident că Toni Kastner nu poate

(Continuare în pag. 2-a)

Comunicat O.S.R.

Organizarea Sportului Românesc convoacă pentru ziua de Vineri 26 Mai a.c. ora 19, în localul OSR pe d-nii preşedinţi sau delegaţi ai Federaţiilor de Atletism, Ciclism, Sporturi Nautice şi Tir.

Participarea absolut obligatorie.

Sportul Studenţesc joacă Joi la Oltenita

După cum am anunţat într'unul din numerele trecute, Sportul Studenţesc a fost invitat să susţină Joi 25 Maiu, un joc amical la Oltenita, unde va întâlni reprezentativa locală.

In cursul zilei de eri, acest joc a fost perfectat aşa că Joi universitarii vor face deplasarea în micul port dunărean pentru a face o propagandă, atât de necesară astăzi sportului în general şi footballului în particular.

Dela F. R. C.

Federaţia Română de Ciclism convoacă pentru astăseară la ora 20, la fabrica „Mociornita", str. Apele Minerale, în afara comitetului de conducere şi a comisiei sportive şi pe toţi preşedinţii sau delegaţii grupărilor cicliste din Capitală urmând a li se da instrucţiuni pentru continuarea activităţii.

GHENAR Intern

Voley-ul la rând

O.S.R.-ul a luat lăudabila initiativă de a convoca la câte o şedinţă explicativă pe membrii diverselor federaţii inactive. A inceput cu atletismul, care, în ciuda unor realităţi probate de-atâtea ori, a continuat să stea degeaba, când alţii au pornit pe drumul greu al actualităţii sportive.

Pentru astă seară, OSR.-ul a convocat pe cei în drept din federaţia de voley şi basket. Va fi o şedinţă de întrebări şi răspunsuri. Intrebări cu atât mai justificate, cu cât ştim că nu tocmai de mult, aceastăo federaţie dădea primul semnal al entuziasmului.

Ce s'a întâmplat de atunci? Care sunt cauzele pentru care FRBV.-ul şi-a canalizat pildutorul entuziasm, către peisagiile Bărăganului? Ce se va răspunde? Suntem convinşi că ştim şi noi...

Ne pare rău...

Ne pare rău să înragsiţăm aproape zilnic la rubrica aceasta, faple care nu corspund nici partial imperativelor de azi. Ne pare cu mult mai rău, când suntem nevoiţi să constatăm în această marginală coloană a şaptea, totala inactivitate a unui sport.

Dar nu putem nici să tăcem. Ni se pare o dezertare, a trece cu vederea peste tot ceea ce nu se face şi care ştim că este posibil. Cum am tăcea de exemplu, în faţa interogativei comportărei a rugby-ului, care după un început de activitate — la o săptămână numai — renunţă la tot ceeace reprezenta elan şi sportivitate, abandonând seria matchurilor anticipate cu atâta fanfară...

Comunicat pentru federaţia de volley şi basket

OSR-ul convoacă pe această cale pe toţi membrii federaţiei de voley şi basket, precum şi pe toţi delegaţii grupărilor la şedinţa ce are loc la OSR, astă-seară la orele 18.

In preajma balonului rotund

Formaţia sportivă A. S. Grănicerii a dispus într'un joc de football de Drata cu 5—2 (1—1).

Invingătorii au avut cei mai buni oameni în Buga, Barbu şi Stoian, în timp ce la Drata s'a remarcat Papajianopol, Vlădescu şi Georgescu D.

45.599 lei pentru sinistraţi după primele întâlniri ale nouei competiţiuni footbalistice

După cum subliniam într'unul din numerile noastre trecute, din încasările ce se vor face la jocurile din „Cupa Sinistraţilor" o anumită cotă va fi depusă la forurile în drept pentru a contribui la fondul pentru ajutorarea sinistraţilor.

Pentru a lămuri opinia publică şi mai ales pe cei pe care deşi nu-i pasionează sportul, dar se întreabă — în lipsă de alte subiecte de scris şi pentru a scrie totuşi sub iscălitură, fapt care-i interesează în primul rând — ce se va întâmpla cu sumele sortite să fie date pentru ajutorarea sinistraţilor, atragem atenţia că partea pentru sinistraţi se deduce după ce se scad taxa fiscală de 20 la sută din încasările brute şi cheltuelile de organizare (întreţinerea terenului, cassierii, controlorii etc.). Această cotă este de 50 la sută din ceea ce rămâne după scăderea celor de mai sus, restul împărţindu-se între grupările participante care trebue să-şi acopere cheltuelile efective, cum şi repararea echipamentelor.

Şi după prima etapă a Cupei, adică după cele patru jocuri de Sâmbătă şi Duminică pentru sinistraţi s'a atins suma de lei 45.599, care — pentru moment — a fost depusă la federaţie, urmând ca zilele acestea să fie predată forurilor în drept.

ASAM şi LARES susţin Joi finala Cupei „Muncă şi Lumină"

Finala Cupei „Muncă şi Lumină", care urmează să se dispute între ASAM şi LARES, a fost fixată pentru Joi 25 Mai (Ziua Eroilor).

Acest joc se anunţă ca foarte interesant şi cele două echipe posedând elemente valoroase vor furniza într'adevăr o finală demnă de urmărit.

După reuniunea dela „Moiceanu"

Boxeurii amatori trecuţi la profesionism au dat deplină satisfacţie

După câteva reuniuni amatoare, menite să readucă lângă corzile «carcelului fermecat» pasionaţii sportului cu pumnii, Capitala a trăit Duminică după amiază prima manifestaţie pugilistică profesionistă, organizarea fiind girată chiar de forul conducător al boxului românesc.

«Debutanţii» au trecut examenul!

«Punctul forte» al galei de Duminică l-a constituit desigur debutul în rândurile profesionistilor a câtiva dintre cei mai buni amatori români. Şi trei din cei patru «debutanţi» au corespuns aşteptărilor, aureolându-şi debuturile cu câte o victorie în faţa unor oameni bine cotaţi în rândurile «breslaşilor».

A fost un «debut» mai mult decât făgăduitor, care ar trebui să pună pe gânduri profesionistii din «garda» devenită actualmente «veche».

Andrei Costescu cel mai bun om al lotului

Infruntând un proaspăt «breslaş», ANDREI COSTESCU a cucerit o comodă dar spectaculoasă victorie la puncte demonstrând un box care a plăcut mult asistenţei, Costescu a lucrat clasic, în linie, întrebuinţând dreapta numai când a fost cazul şi neirosindu-şi resursele în acţiuni hazardante. Am dori să-l revedem pe învingător cât mai curând, în machuri, cu oameni tot mai buni. Şi dacă va fi ca Duminică, elevul lui Serbănescu nu va decepţiona. Bădimpotrivă...

Toma Ilie şi Florea Stanomir, «oamenii victoriilor fulger»

Dintre «profesionştii» debutanţi cei mai buni au fost TOMA ILIE şi FLOREA STANOMIR.

Primul a dispus prin abandon de Tinichez, de acelaş Tinichez pe care Costel Stănescu l-a depăşit abia la puncte, acum câteva luni, şi care o posesorul unui punch ce nu iartă. Toma a boxat cu mult nerv, a evitat «dreapta» adversarului şi bine condus din colţ — a pornit la timp o serie de upercuturi, minunat recepţionate de omul din faţă. I-am recomanda, totuş, lui Toma, să mai lepede ceva din greu.

(Continuare în pag. 2-a)